U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Jana Passera a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **J. B.,** proti odpůrci: **Státní volební komise** se sídlem Náměstí Hrdinů 3, Praha 4, v řízení o „*stížnosti na průběh a výsledek voleb*“,

takto:

I. Návrh **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

V návrhu doručenému Nejvyššímu správnímu soudu písemně dne 14. 6. 2010 navrhovatel tvrdí, že ve volebním okrsku č. 2 (volební místnost Tažovice) v obci Volenice u Strakonic volil stranu Pravý blok, která má však ve volebních výsledcích uveden počet hlasů nula. Dále uvádí, že „*ve volebním Jihočeském kraji nebylo možné si provést správnost obsahu obálky s volebními lístky a ani ve volební místnosti*“. Proto žádá o „*řešení této stížnosti*“ a také o její postoupení Ministerstvu vnitra.

Podle ustanovení § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.), za podmínek stanovených zvláštními zákony se může občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta. Tímto zvláštním zákonem je zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky. Podle ustanovení § 87 odst. 1 a 5 tohoto zákona se lze domáhat ochrany u soudu podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta, má-li navrhovatel za to, že byla porušena ustanovení zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta.

Podání navrhovatele má vady, které brání jeho věcnému projednání a pro které by byl Nejvyšší správní soud nucen postupovat podle § 37 odst. 5 s. ř. s., tedy vyzvat navrhovatele k odstranění vad podání a stanovit k tomu lhůtu. V posuzované věci by však byl tento postup zjevně nadbytečný a neúčelný, protože návrh byl podán opožděně.

Návrh ve věcech volebních lze totiž podat do deseti dnů po vyhlášení výsledků voleb Státní volební komisí (§ 87 odst. 1 volebního zákona). Lhůta určená podle dnů je přitom zachována, je-li poslední den lhůty učiněn úkon u příslušného orgánu, a to nejpozději do 16.00 hodin (§ 97a odst. 3 volebního zákona), přičemž lhůty nelze prodloužit ani prominout jejich zmeškání (§ 97a odst. 4 téhož zákona). Výsledky voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky vyhlásila Státní volební komise v souladu s ustanovením § 8 odst. 2 písm. e) a § 52 odst. 3 téhož zákona dne 1. 6. 2010; lhůta k podání návrhu tak počala běžet následující den, tedy 2. 6. 2010. Navrhovatelovo podání však bylo soudu doručeno dne 14. 6. 2010, tedy až po uplynutí zákonem stanovené desetidenní lhůty, neboť tato uplynula v pátek 11. 6. 2010 v 16 hodin.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podaný návrh jako opožděný odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

Podle ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. června 2010

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu